

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ กรณีศึกษา :

เทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง

จังหวัดสงขลา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

**People's Opinion towards Leader's Characteristics in Kokmaung Municipality
at Klong Hoi Khong, Songkhla**

พระประยงค์ สิงห์แก้ว^{1*}, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว², พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์³, ศรัญลักษณ์ เทพวารินทร์⁴,
จิตกรีย์ บุญโชติ⁵

Buddhist Monk Prayong Singkaew¹, Niwat Sawatkaew², Pornchai Likitthumrod³,

Sarunluck Thepwarin⁴, Jitkree Boonchot⁵,

¹นักศึกษาระดับปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

²ดร. อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ³รองศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

⁴ดร. อาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

⁵อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

Abstract

The aims of this study are to investigate and analyze the leadership characteristics in Kokmaung Municipality at Klong Hoi Khong, Songkhla based on gender, age, and level of education of the leaders. The respondents are all electorates in Kokmaung Municipality at Klong Hoi Khong, Songkhla. The population consists of 380 people. The numbers of sample groups in this study are assigned by using the Table of Krejcie and Morgan and employed Simple Random Sampling responding to proportion of sample groups for each village. The data was collected through the distribution of questionnaires and analyzed by statistical data analysis: frequency, percentage, average, standard deviation, t-test and F-test, and Scheffe's method of paired comparison. Findings are as follows:

1. Respondents' opinions toward overall leadership characteristics in Kokmaung Municipality at Klong Hoi Khong, Songkhla appeared at high level. The leadership characteristics in Kokmaung Municipality were divided into six aspects which include physical characteristics, personality, social background, intelligence, responsibility, and social skill.

2. Respondents who differed in demographical characteristic of gender did not exhibit the differences at the statistically significant level of .05 in the leadership characteristics. Personnel who differed in demographical characteristic of age and education were found differences at the statistically insignificant level of .05 in the leadership characteristics.

Keywords: *Opinion, Leadership, Characteristics*

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 380 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของ Krejcie and Morgan การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละหมู่บ้าน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ผลจากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าคุณลักษณะผู้นำอยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านทางกายภาพ ด้านบุคลิกภาพ ด้านภูมิหลัง ด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ด้านลักษณะเกี่ยวกับงาน และด้านลักษณะทางสังคม

2. ประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มีอายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : *ความคิดเห็น คุณลักษณะผู้นำ*

บทนำ

การเกิดขึ้นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินอย่างมาก ตลอดจนเรื่องของการกระจายอำนาจจากภาครัฐสู่องค์กรประชาชน เป็นหน่วยงานระดับตำบล มีอำนาจในการปกครองตนเองและมีอิสระในการบริหารบุคลากร งบประมาณและงานทั่วไป ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุดจะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง ภายใต้ต้นนโยบายการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น

จะเห็นได้ว่านายกเทศมนตรีเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการบริหาร การพัฒนาท้องถิ่น และมีอำนาจในการบริหารจัดการงบประมาณตามสัดส่วนของงบอุดหนุนจากรัฐบาลและมีภารกิจที่เก็บได้ที่จะโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนายกเทศมนตรียังมีบทบาทในการบริหารงาน ด้านการบริหารบุคคล คือนายกเทศมนตรีสามารถออกคำสั่งบรรจุแต่งตั้ง การย้าย การโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย อุทธรณ์ การร้องทุกข์ เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งการแต่งตั้งและให้พ้นจากตำแหน่งต้องเป็นไปตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย

ในปัจจุบันพบว่ามีปัญหาเกิดขึ้นมากมาย ในเทศบาลตำบลโคกม่วง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการบริหารงาน ปัญหาการปฏิบัติงานและปัญหาการขาดความเป็นผู้นำและภาวะผู้นำ จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติหน้าที่ และเกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำเทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำเทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ อายุ และการศึกษา ของประชากร

สมมติฐาน

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำเทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก
2. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง ตามเพศ อายุ และการศึกษา ต่างกัน มีความเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ทราบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ
2. ได้ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ ตามเพศ อายุ และการศึกษา ของประชากร

ความหมายผู้นำ

ผู้นำ (Leader) เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการนำองค์การให้ประสบความสำเร็จ เพราะผู้นำมีสิ่งที่จะต้องรับผิดชอบ มีการวางแผน มีการดูแลสิ่งต่างๆ รวมไปถึงบุคลากรในองค์การ ฉะนั้น เพื่อความเข้าใจในเรื่องของผู้นำ (Leader) จึงเสนอความหมายภาวะผู้นำ (Leader) ไว้ดังนี้

สุเทพ นิลมูล (2552 : 15,16) ผู้นำ คือ บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง หรือการเลือกตั้ง หรือการยกย่องจากกลุ่มให้ทำหน้าที่ของตำแหน่งผู้นำ เช่น การชี้แนะ สั่งการ และช่วยเหลือให้กลุ่มสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้มีการเขียนชื่อผู้นำแตกต่างกันออกไปตามลักษณะงานและองค์การที่อยู่ เช่น ผู้บริหาร ผู้จัดการ ประธานกรรมการ ผู้อำนวยการอธิการบดี ผู้บัญชาการเหล่าทัพ ผู้ว่าราชการ ปลัดกระทรวง ประธานสภานายกสภา นายกองจัดการบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี เป็นต้น

นาสิทธิ แก้วคำ (2554: 12) ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการให้มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบหน่วยงานต่าง ๆ โดยได้รับการเลือกและได้รับ การยอมรับ ได้รับการยกย่องให้เป็นหัวหน้างาน ให้เป็นผู้ตัดสินใจ เป็นผู้ใช้อำนาจในการปกครองบังคับบัญชาและเป็นบุคคลที่มีศิลปะในการจูงใจสมาชิกในกลุ่มหรือทีมงานให้ปฏิบัติตามคำสั่ง ของตนได้หรือชี้นำบุคคลอื่นให้ปฏิบัติงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จิราภรณ์ แซ่หลี (2549: 8) ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการยอมรับจากสมาชิก เป็นผู้มีอิทธิพลต่อสมาชิกในกลุ่มให้ดำเนินงาน หรือกิจกรรมของกลุ่มเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

จากการศึกษาความหมายผู้นำ สรุปได้ว่า ผู้นำ หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่มคนให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้า ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจในการบริหารและเป็นผู้ที่ปกครองผู้ใต้บังคับบัญชา และนำองค์การไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ทฤษฎีภาวะผู้นำ

จากการศึกษาทฤษฎีภาวะผู้นำ ยงยุทธ เกษสาคร (2545: 41-44) ผู้นำเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบริหารจัดการทั้งภาครัฐ เอกชน จะเป็นท้องถิ่นหรือส่วนกลาง ก็ตาม ก็เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น ๆ ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการเสนอทฤษฎีของภาวะผู้นำไว้ดังนี้

คุนตซ์ และ โคนเนลล์ (Koontz and Donnell) อธิบายว่าการเป็นผู้นำหมายถึง การมีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นให้ปฏิบัติตามในอันที่จะบรรลุถึงจุดประสงค์ขององค์การร่วมกัน การเป็นผู้นำเป็นวิธีการตัดสินใจสั่งการเพื่อให้กลุ่มบรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในขณะเดียวกัน ไม่เสียเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง นอกจากนี้ยังได้ให้แนวคิดที่นิยามการจะเป็นผู้นำไว้ 5 วิธี คือ

1. ทำให้สมาชิกของกลุ่มมุ่งความสนใจไปที่คนบางคน และเอาบุคคลนั้นเป็นศูนย์กลางของกิจกรรม
2. บุคคลที่มีความสามารถชี้แนะสมาชิกของกลุ่มให้ไปสู่จุดหมายปลายทางได้
3. บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกของกลุ่มให้เป็นหัวหน้าเป็นผู้แทนกลุ่ม
4. บุคคลที่สามารถนำกลุ่มไปในทางที่กลุ่มและองค์การต้องการ
5. บุคคลที่มีคุณสมบัติเฉพาะอย่างของความเป็นผู้นำ

เวบสเตอร์ (Webster) ได้ให้ความหมายของผู้นำ ผู้นำคือ บุคคลที่ที่หน้าที่นำ ควบคุม บังคับบัญชา หรือเป็นผู้นำ เป็นหัวหน้าของกลุ่มหรือกิจกรรมนั้น ๆ

บทบาทของผู้นำท้องถิ่น

พิทักษ์ บุญเสรีฐ (2551:6-8) ได้กล่าวบทบาทของนายกเทศมนตรี ในการบริหารงาน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบของเทศบาลนั้น นายกเทศมนตรี เป็นหัวหน้าฝ่ายการเมือง และการบริหาร นายกเทศมนตรีมีบทบาทหลายอย่าง เช่น บทบาทตามระเบียบข้อบังคับ กฎหมายบ้านเมืองกำหนด บทบาทตามจารีตประเพณีของท้องถิ่น ซึ่งบทบาทของนายกเทศมนตรี บทจำแนกได้ดังนี้คือ

1. บทบาทของนายกเทศมนตรีในการบริหารงานเทศบาลมีหน้าที่ดังนี้

1.1 มีหน้าที่ในการวางแผนนโยบายในการบริหารงานของเทศบาล นายกเทศมนตรีจึงเป็นหัวหน้าในการบริหารงานและเป็นผู้กำหนดนโยบายในการบริหารงานของเทศบาล เพราะการดำเนินงานต่าง ๆ ของเทศบาลนั้น จำเป็นต้องมีโครงการเป้าหมายตลอดจนวัตถุประสงค์ในการบริหารไว้ด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ หน้าที่อันสำคัญของนายกเทศมนตรีก็ได้แก่การกำหนดนโยบายในการบริหารเทศบาล ส่วนวิธีในการพิจารณา กำหนดนโยบายในการบริหารนั้น อาจได้รับการแนะนำ ข้อคิดเห็นจากสมาชิกสภาเทศบาล หรือปลัดเทศบาล หรือพนักงานเทศบาล

ตำแหน่งอื่น ตลอดจนบุคคลภายนอกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารเทศบาล เมื่อนายกเทศมนตรีได้พิจารณา กำหนดนโยบายแล้วก็เสนอให้สภาเทศบาลให้ความเห็นชอบ

1.2 หน้าที่ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบาย เมื่อสภาเทศบาลได้ให้ความเห็นชอบแล้วเป็นหน้าที่ของนายกเทศมนตรีจะต้องนำนโยบายนั้นมาปฏิบัติให้เกิดผลดีที่สุด และให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ซึ่งโดยปกติแล้ว นายกเทศมนตรีจะเป็นผู้มอบหมายให้พนักงานเทศบาลเป็นผู้ดำเนินการตามนโยบายที่ตนวางไว้แล้วไปปฏิบัติตามการที่นายกเทศมนตรีมีหน้าที่ควบคุมให้การปฏิบัติงานของเทศบาลเป็นไปตามเป้าหมายแห่งนโยบายนี้ นายกเทศมนตรีจึงต้องมีเจ้าหน้าที่คอยช่วยเหลือ มีอำนาจในการบรรจุ แต่งตั้ง โยกย้าย เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการบังคับบัญชาบรรดาเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน รวมทั้งมีหน้าที่ที่จะต้องชี้แจงนโยบาย หรืออภิปรายข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ตามนโยบายนั้นแก่ฝ่ายสภาเทศบาล เป็นต้น

1.3 หน้าที่ในการจัดทำงบประมาณหน้าที่ในการจัดทำงบประมานนี้ นับได้ว่าเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่งของนายกเทศมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบการบริหารงานของไทย ทั้งนี้ในการที่นายกเทศมนตรีต้องเป็นผู้ดำเนินการบริหารงานของเทศบาล ในการพิจารณาโครงการนโยบายนั้น ต้องสอดคล้องกับการจัดทำงบประมาณ เพราะว่าแม้มีโครงการหรือนโยบายที่ดีแล้วแต่ไม่มีเงินในโครงการนั้น ๆ ก็ไม่มีทางประสบผลสำเร็จได้ ฉะนั้นในการจัดทำงบประมาณจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งของเทศบาลทั้งนี้ เพราะว่างบประมานนั้นเป็นแผนการจัดสรรเงินที่สำคัญของเทศบาล โดยรวบรวมรายได้ที่คาดว่าจะได้รับและรายจ่ายที่ประมาณว่าจะใช้จ่าย หรืออีกนัยหนึ่งก็หมายถึงการกำหนดงานที่จะจัดทำ และวิธีการที่จะใช้จ่ายเงินในงานนั้น ดังนั้น งบประมาณจึงมิใช่มีความหมายเฉพาะแต่การแสดงรายการเงินรับเงินจ่ายเท่านั้น แต่ถือว่าเป็นแผนการบริหารงานของเทศบาลในรอบปีหนึ่ง

2. บทบาทในฐานะตัวแทนของประชาชน เช่น มีหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประชาชน นายกเทศมนตรีจะต้องมีความใกล้ชิดกับประชาชน เข้าหาประชาชนในโอกาสต่าง ๆ ได้แก่ การออกเยี่ยมเยียนไปงานรับเชิญในโอกาสต่าง ๆ เพื่อจะได้ทำความรู้จักประชาชนทุกสาขาอาชีพ รู้ทุกข์รู้สุขความต้องการต่าง ๆ ของประชาชน ตลอดจนจะได้รับทราบข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่นอย่างจริงจัง การเป็นผู้นำในการทำประโยชน์แก่ท้องถิ่นการไกล่เกลี่ยกรณีพิพาท บทบาทของคณะเทศมนตรีในฐานะตัวแทนของประชาชน จึงถือได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องดำเนินการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนนั่นเองจากการศึกษาแนวคิดบทบาทหน้าที่ของนายกเทศมนตรีในรูปแบบการปกครองแบบเทศบาลซึ่งเป็นตำแหน่งหรือสถานภาพหนึ่งในสังคม ที่ต้องมีหน้าที่รับผิดชอบที่ติดอยู่กับตำแหน่งหรือสถานภาพนั้น ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้น ซึ่งในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้นำมาเป็นกรอบในการกำหนดบทบาท คือ หน้าที่ที่ควรปฏิบัติในตำแหน่งนายกเทศมนตรีในด้านการบริหาร คือการกำหนดนโยบาย การวางแผนการควบคุมกำกับดูแลการดำเนินงานของเทศบาล และการจัดทำงบประมาณตามกฎหมายกำหนดไว้

3. บทบาทหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด เช่นมีหน้าที่ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเป็นไปตามแผนพัฒนาของเทศบาลที่ได้กำหนดไว้

วิธีการวิจัย

การวิจัยในเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ซึ่งมีวิธีการดำเนินวิจัยตามลำดับดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 5,337 คน (ที่มา: ทะเบียนราษฎร อำเภอคลองหอยโข่ง 2555) ขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan อ้างอิงจาก (โนริซัน อูมา, 2551: ภาคผนวก ก) จำนวน 380 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิด ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อกับผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา ช่วยแจกแบบสอบถามตามสัดส่วนตาราง 3
2. นำแบบสอบถามที่รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำไปประมวลผลเพื่อหาค่าทางสถิติ
3. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วนำมาเปรียบเทียบเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ประมวลผลค่าทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำหลักสถิติมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ แจกแจงความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณลักษณะผู้นำของประชาชนเทศบาลตำบลโคกม่วง คือ การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ คือการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) หากพบว่ามีความสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe)

4. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะ โดยใช้การแจกแจงความถี่และพรรณนาความเนื้อหา

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 191 คน และเพศชาย จำนวน 136 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี จำนวน 88 คน รองลงมาอายุระหว่าง 36 – 45 ปี จำนวน 87 คน และมีช่วงอายุน้อยที่สุดคืออายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 52 คน ส่วนระดับการศึกษา ประถม จำนวน 101 คน มัธยมศึกษา จำนวน 98 คนปริญญาตรี – สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 91 คน และระดับปวช. – ปวส. จำนวน 90 คน

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ ทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านลักษณะทางสังคม มีค่าเฉลี่ย 4.11 ด้านบุคลิกภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.98 ด้านลักษณะเกี่ยวกับงาน มีค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย 3.93 ด้านลักษณะทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ย มี 3.85 ด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ มีค่าเฉลี่ย 3.83 และด้านภูมิหลังทางสังคม 3.70 ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ จำแนกตามเพศ อายุ และการศึกษา

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำ ไม่ต่างกัน

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีอายุ ต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำ โดยรวมต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำ ด้านบุคลิกภาพและด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับงาน แตกต่างกัน

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน โดยรวมต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำ ในด้านลักษณะทางกายภาพ แตกต่างกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรภัทร เพชรภรณ์ (2550:60) พบว่าระดับความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลได้แก่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานในสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่อำเภอละแม จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำ ไม่ต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่สอดคล้องกับงานวิจัยกับงานวิจัยของ สุภวัชร์ บัวดี (2553:60) พบว่าผลการเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองสตรีเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะ

เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการผู้นำที่มีลักษณะทางกายภาพ ที่แข็งแรงสมบูรณ์พร้อมทั้งทำงานได้ดี ทั้งทางด้านสังคมก็มีการเอาใจใส่ประชาชน เป็นผู้เฉลียวฉลาดในการบริหารงาน

ประชาชนที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำ โดยรวมต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรระ บุญประเสริฐ (2550:78) พบว่าผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะผู้นำของประธานกรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์ในความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่และสมาชิกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของผู้นำ ด้านบุคลิกภาพ และด้านคุณลักษณะเกี่ยวกับงาน แตกต่างกัน ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะประชาชนที่มีอายุน้อยมีประสบการณ์น้อยจึงทำให้ความคิดเห็นในเรื่องคุณลักษณะผู้นำมีความแตกต่างจากผู้ที่มีอายุมาก และประชาชนที่มีระดับการศึกษาน้อยจึงทำให้มีความรู้ที่น้อยจึงแสดงความเห็นไปในทางตรงกันข้ามกับผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ประชาชนต้องการให้ผู้นำพัฒนาสาธารณูปโภคมาก เช่น จัดการกับขยะตามบ้านเรือน เรื่องน้ำประปา ไฟฟ้าตามถนน ตลอดจนการทำถนนให้มีคุณภาพเป็นต้น
2. ประชาชนต้องการได้ผู้นำที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารองค์กร
3. ประชาชนต้องการผู้นำที่มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่พวกพ้องมากกว่าประชาชน
4. ประชาชนต้องการให้ผู้นำออกเยี่ยมเยียนประชาชนบ้างตามโอกาส
5. เวลามีข่าวสารประชาชนต้องการให้ผู้นำแจ้งข่าวสารเป็นเอกสารมากกว่าการประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าว
6. ประชาชนต้องการที่มีมนุษยสัมพันธ์และเป็นที่รู้จักในสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างตำบล หรือเปรียบเทียบระหว่างหมู่บ้าน
2. ควรศึกษาตัวแปรให้มากขึ้น เช่น รายได้ อาชีพ เป็นต้น

อ้างอิง

- จิราภรณ์ แซ่หลี่. (2549). กระบวนการเกิดผู้นำเพื่อการพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาผู้ที่ได้รับรางวัลคนดีศรีสังคมในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธวัชชัย ผงอ้วน. (2554). ความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดหลวง อำเภอโพธาราม จังหวัดหนองคาย. การค้นคว้าอิสระ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นรภัทร เพชรภรณ์. (2550). คุณลักษณะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอละแม จังหวัดชุมพร. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา การปกครองท้องถิ่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- นาสิทธิ์ แก้วคำ. (2554). ภาวะผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ตรีศึกษา อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา การปกครองท้องถิ่น. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- โนริชัน อูมา. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พิทักษ์ บุญเสริม. (2551). บทบาทผู้นำท้องถิ่นในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลโนนศิลาเลิง อำเภอหนองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. กาฬสินธุ์: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.
- ขงยุทธ เกษสาคร. (2545). ภาวะผู้นำและแรงจูงใจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ SK BOOKNET.
- วัชร ช้วยประเสริฐ. (2550). คุณลักษณะผู้นำของประธานกรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์ในจังหวัดนครปฐม. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงสหกรณ์ สาขาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศุภวัช บัวดีบ. (2553). คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองสตรีที่พึงประสงค์ตามทัศนะของประชาชน อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สุเทพ นิลมูล. (2552). ภาวะผู้นำของนายกเทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่